

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Ett budskap om tacksamhet

Presidentskapet för området Europa

Presidentskapet för området Europa: Äldste Patrick Kearon, förste rådgivare; äldste José A. Teixeira, president; äldste Timothy J. Dyches, andre rådgivare.

Vi vill uttrycka tacksamhet för den godhet och trofasthet som kyrkans medlemmar i hela Europa uppvisar. Vi ser att detta leder till en fördjupad tro hos dem som vi träffar. Vi hyllar den glädje som ökad förståelse angående Frälsarens försoningsgåva skänker så många.

Vi förundras över de oräkneliga tusentals timmar som medlemmarna lägger på att tjäna varandra. Större delen av tjänandet och hängivenheten sker obemärkt i det tysta och äger rum i hemmet.

Kyrkan i Europa har påbörjat ett nytt kapitel av tillväxt, med en högre närvaro på söndagens möten än någonsin tidigare, just som kyrkans medlemsantal passerat femton miljoner. Tack för att ni bjuder in och tar med er era vänner till kyrkan, och för att ni hjälper dem som irrat iväg att återvända. Ert dagliga exempel uppmärksammas och uppskattas av dem ni har omkring er.

Vi har sett personliga stormar ridas ut och utmaningar som övervunnits. Det finns tålamod och själsstyrka i motgångar och en hjälpande hand för dem som går igenom egna prövningar vad gäller hälsa, relationer eller ekonomiska svårigheter.

Vi är tacksamma för den glädje vi ser hos dem som tillämpar det återställda evangeliets principer, och som ger dessa välsignelser till andra.

Vår kärleksfulle himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus är ivriga att utgjuta sina välsignelser över oss för varje steg i tro vi tar, och för varje lydig gärning vi offerar till dem. Jesus lovar i Läran och förbunden:

”Ty så säger Herren: Jag, Herren, är barmhärtig och nådig mot dem som fruktar mig och gläds över att ära dem som tjänar mig i rättfärdighet och i sanning intill änden. Stor skall deras lön bli och evig skall deras härlighet vara” (L&F 76:5–6).

Tack för ert exempel och tjänande. Det är en förmån att få verka tillsammans med er.

Presidentskapet för området Europa

Distriktskonferens i Umeå distrikt

21-22 september 2013 hade Umeå distrikts konferens. Lokala nyheter har fått in två rapporter från den.

Anna Bengtsson, Umeå:

Temat var missionsverksamheten, och vi fick höra många gripande och fantastiska berättelser.

Hanna Bengtsson från Skellefteå berättade att missionärerna kom till hennes klass i skolan för cirka två år sedan för att berätta om USA. Efter den dagen dök kyrkan upp överallt i hennes liv. Böcker, filmer, musikaler, överallt blev hon påmind om kyrkan. När klassen sedan skulle ha föredrag om olika kyrkor tog hon kontakt med missionärerna för att få mer kunskap om kyrkan. Det slutade med att hon kände anden och kände att kyrkan är sann. Hon döptes i september 2013 och kommer alltid att vara tacksam för de missionärer som undervisat henne.

Syster Newell, missionspresidentens hustru, berättade om hur hon hade bestämt sig för att varje gång hon lämnar huset ska hon ha en konversation om evangeliet.

Hon bad om det och åkte för att besöka ett möte med en kvinnoförening, där kvällen började med att en kvinna frågade henne varför hon är i Sverige. Det blev ett bra tillfälle att berätta om kyrkan. Senare under middagen började kvinnan bredvid henne prata om att de hade träffats för 25 år sedan, när paret Newell var USA:s ambassadörspår här.

- Jag har varit nyfiken på er kyrka i 25 år och vill veta mer. Kan du komma och berätta om kyrkan i en förening med 35 medlemmar?

Självklart ville hon det.

På väg hem efter middagen var syster Newell nöjd och tacksam över de samtal hon haft, men det var inte nog, utan när hon gick in i en butik kom en främmande kvinna fram och berömde hennes frisyr och det ledde även det till ett samtal om evangeliet.

Syster Newell avslutade sitt tal med ett citat:

”Man kan inte tillväxa i en bekvämlighetszon, och man har det inte bekvämt i en tillväxtzon, så om ni har det jobbigt betyder det att ni tillväxer.”

Attila Muhi från Luleå berättade om hur han kom i kontakt med kyrkan.

För två år sedan var han inte ens säker på att vår himmelske Fader fanns, men en vän bjöd in honom till kyrkan.

- Hade någon sagt till mig för två år sedan att jag skulle stå här idag och tala, då hade jag avfärdat det som ren galenskap, men nu är jag här, och den vän som delade med sig av evangeliet till mig är nu min högt älskade hustru.

Innan Attila blev medlem i kyrkan sörjde han sin far djupt, men genom evangeliet har han nu fått kunskap om att livet inte är slut i och med den fysiska döden, och ägnar med glädje tid åt att släktforska.

Äldste Patrick Boutoille i de sjuttios kvorum hade kommit från Frankrike för att tala till oss.

Han berättade om när han för några år sedan i mörker och snö fick punktering, och utan att han kunde tro det blev det en underbar trosstärkande upplevelse.

Han lossade på muttrarna men däcket satt ändå fast hur han än försökte.

En av hans söner föreslog att de skulle be. Under tiden som sonen bad högt, bad äldste Boutoille en tyst bön att de skulle få hjälp, inte bara för att kunna byta däcket, men för att pojken skulle få se att det lönar sig att be.

Trots att flera bilar hade passerat utan att stanna kom en bil knappt en halv minut efter att de hade avslutat bönen och de fick hjälp.

Vi fick också höra en helt otrolig berättelse om ett franskt par som åkte till USA på semester och blev bekanta med ett amerikanskt par som var medlemmar.

När fransmännen åkt hem skrev amerikanerna brev till sin son som var på mission i Frankrike. De ville att han skulle kontakta missionärerna i den stad där deras nya vänner bodde. Sonen var redan i den staden. Missionspresidenten hade utan att ha en aning om varför, känt sig manad att skicka den unge missionären dit. Det franska paret fick undervisning av missionärerna och döptes.

Konferensen var full av underbara berättelser och vittnesbörd. Evangeliet är underbart och vackert, och att dela med sig av evangeliet till de människor vi möter i vår vardag kan leda till något stort både för oss och för dem som får ta del av det.

Mona Carlsson, Sundsvall:

Distriktskonferensen i Umeå var ett möte i kärlekens tecken med skratt och gråt och samförstånd. För första gången använde man sig av WebCast-utsändning via nätet. John Birberg skötte den tekniska utsändningen via Salt Lake City och David Öhgren, distriktsråd, skötte kameran på lördagen och på söndagen även David Stegeby, alla från Sundsvall. Allt sändes direkt och sparades inte.

På lördagens konferenssession var 101 närvarande och 11 som såg utsändningen via WebCast. Totalt 112 deltagare. I oktober 2011 var det 125 deltagare på lördagens möte, men då räknade vi alla även de under 18 år. Vid denna konferens så hade vi dessa i en aktivitet utanför kapellet och där fanns det 45 ungdomar och barn.

Äldste Patrick Boutoille, områdessjuttio, som var på besök, berättade om sin omvändelseprocess från det han var 8 år till han var 18 år och hur han lovade att om allt detta var sant så skulle han hjälpa till att predika evangeliet. Han fick svar av

FOTO MONA CARLSSON

Från vänster Michel Reza, nydöpt medlem i Sundsvall; äldste Patrick Boutoille, områdessjuttio från Frankrike och missionspresident Gregory Newell.

John Birberg visar Maj Karlberg hur tekniken fungerar. Båda är från Sundsvall.

FOTO MONA CARLSSON

den Helige Anden, som likt en blixtnedslag för igenom honom. Han talade om rätta principer i samband med tiondelagen. Hur vi skall stärka familjen genom att själva göra det som man lär ut, familjeböden, hemafton (dit man kan inbjuda grannar och vänner) och att stärka familjen genom prästadömet. Han uppmanade oss att vara tålmodiga och att ta hand om varandra.

Missionspresident Gregory Newell konstaterade: "Du kommer nog inte att komma ihåg vad som sagts här, men du kommer att komma ihåg känslan du hade." Vi kommer från olika erfarenheter och har olika lång tid i kyrkan, vi är enkla människor men genom den Helige Anden får vi undervisning från Gud. Följ känslan och den Helige Anden kommer att vägleda oss.

Tre nydöpta, Attila Muhi, Luleå, Hanna Bengtsson, Skellefteå och Héléne Odai Baka, Sundsvall, lämnade inspirerande vittnesbörd tillsammans med Gunvor Virtala som varit medlem i 40 år och som hade insett att "Israels hopp, det är vi".

Distriktspresident Håkan Stegeby talade om att Guds verk (Sion) skall täcka hela jorden. Vi ser fram emot en stav här i Norrland. Aldrig har vi haft så många missionärer här i distriktet förut och president Stegeby uppmanade oss att följa Kristus enligt 3 Nephi 27:27.

Vid söndagens konferenssession var 208 närvarande och 34 via WebCast. Totalt 242 deltagare. Tidigare i oktober 2011 var antalet deltagare 212 på söndagens möte.

Både president Newell och president Stegeby hade var sin son som återvänt från sina missioner. Thomas Newell, Provo Utah, och David Stegeby, Sundsvall, fick lämna sina vittnesbörd. En fantastisk kör på 22 missionärer och missionspresident Newell sjöng och ackompanjerades av syster Newell.

Distriktspresident Stegeby talade om äktenskapsdag den 14 februari (Alla Hjärtans dag) och om ett uttalande från första presidentskapet; "Familjen:

Ett tillkännagivande för världen". Vi borde sätta upp det på kylskåpsdörren så att vi kommer ihåg våra plikter gentemot våra hustrur och våra barn, och att vi använder prästadömetns principer i vårt äktenskap. "Äktenskapets upplösning är ingen lösning." Många lever ogifta, men om de lever rättfärdigt är de lovade att få en make en gång. Tänk på att barnen ska växa upp i en trygg miljö och att äktenskapet var instiftat i Edens lustgård före fallet.

Syster Newell talade som vanligt så att vi både grät och skrattade och kände igen oss i det hon talade om. Hon berättade om personliga möten med människor. Läran och förbunden 50:22: "Därför förstår den som predikar och den som tar emot varandra, och båda blir uppbyggda och gläds med varandra." Vi skall uppbyggas och glädjas med varandra. Vi skall varje morgon be vår himmelske Fader om att träffa någon som vi kan öppna våra munnar och vittna om evangeliet för.

President Newell talade också väldigt personligt och prisade sin hustru. Vi lär oss samma saker i familjen, kyrkan, templet och himlen. Tack vare Jesus Kristus har vi tro och hopp och vi kan omvända oss. Det kvinnor gör varje dag har en plats i det eviga livet.

Äldste Boutoille avslutade med att vi har svårt att gå framåt om vi inte anstränger oss. Vi skall vara vid gott mod för Herren är med oss och skall ge ett vittnesbörd om den levande Gudens son. Vår kallelse är att dela med oss av Jesus Kristus. Det är skillnad mellan att vara aktiv i kyrkan och att vara aktiv i evangeliet. Hur utövar jag tro och omvändelse, och hur koncentrerar jag mig på mina förbund? Kyrkan skapades för att vi skall lära oss att leva i evangeliet. Lyssna på profeter, följ deras råd, läs deras ord, läs skrifterna, var lydiga, håll kontakt med anden och kom ihåg de goda känslor du hade under konferensen. Han avslutade med att han såg fram emot att träffa sina barn och berätta om de underbara heliga i Umeå distrikt. ■

”Vi vill gå den andra milen”

Magdalena Lorentz

- Att uppskatta naturen och att leva hälsosamt är en del av vår tro som kvinnor i kyrkan. Vi kvinnor finns i alla åldrar, former och storlekar. Så börjar Candilyn Newell, missionspresidentens fru och initiativtagare till gruppen medlemkvinnor som tillsammans sprang Tjejmilen iförda rosa tröjor med texten ”Vi vill gå den andra milen”.
- Förra året sprang jag Tjejmilen i ösregn, ensam. Jag kände mig lite modfälld och undrade om det inte fanns fler kvinnor i kyrkan som deltog men som jag inte visste om? I år bestämde jag mig för att sluta undra och istället försöka få ihop en grupp som ville springa tillsammans. Att genomföra något

i grupp, även om vi inte är precis bredvid varandra hela tiden, stärker oss och gör det roligare.

En facebookgrupp skapades för att nå ut till alla som ville vara med på Tjejmilen 2013. Tjejmilen är ett av de största loppen för endast kvinnor i Europa och banan går på vackra Djurgården i Stockholm. Tanken med de rosa tröjorna var att väcka en nyfikenhet och kanske till och med få till ett samtal om vad texten betydde för systemen som bar tröjan.

Intresset för syster Newells idé var stort! Ett femtiotal systrar i evangeliet stod på startlinjen en solig, varm septemberdag. Systrar från Luleå i norr till Malmö i söder. En syster hade till och med kommit från Odense i Danmark. Alla missionsälskare som tjänar i Sverige hade tillfälle att också vara med.

Samtliga systrar som deltog i Tjejmilen 2013.

FOTO: ÄLDSTE BYBEE

Men att springa eller promenera en mil är inget man gör utan förberedelse. Och alla förberedde sig på sitt sätt.

- Jag har laddat med promenader, Friskis & Sveltis och så sprang jag Våruset, säger Anna-Lena Heikki från Gävle. Ulrika Rosdahl, systemern från Danmark, gav sig själv ett nyårslöfte att kunna springa en halvmaraton i år.
- Förra veckan gjorde jag det, berättar Ulrika glatt, och nu är det roligt att fortsätta springa.

Bland de cirka 27 000 deltagarna fanns alltså en grupp på ca 50 personer i specialdesignade rosa T-shirts med texten "Vi vill gå den andra milen".

Att ta sig runt en mil i värmen är en bedrift i sig. Att gå en till känns kanske inte så lockande. Vad betyder budskapet egentligen?

- Att inte bara göra det vi måste eller tvingas till, utan av fri vilja göra det lilla extra, tjäna vår nästa med glada hjärtan – det är att gå den andra milen, berättar Charlotte Karlsson från Skövde, som utformade texten till tröjtrycket.
- Att vi älskar att göra saker för andra människor, säger syster Bybee, som verkar som missionär tillsammans med sin man i Lund.
- Att man tar över när den andra inte orkar, förklarar Anna-Lena.
- Att vi ger mer! tillägger en ung missionärssystem som verkar i Sundsvall.

Det var idel glada miner vid mållinjen. Syster Newell som står i mitten av gruppen säger med ett stort leende:

- Det är verkligen en dröm som gått i uppfyllelse. Vi vill gå den andra milen! Tillsammans är det mycket enklare. ■

Gör vad är rätt ...

Erika Åberg, Södertälje församling

Jag hade inte varit i Tyskland hos släkt och vänner på mer än tre år. Jag fick en bra anledning att åka dit när min syster och hennes man skulle fira sitt guldbryllup. Då skulle jag även få träffa deras barn och barnbarn som jag inte hade sett på länge.

Problemet var att festen var på en söndag, och den skulle börja med en lunch kl. 11.00. I flera veckor innan funderade jag på hur eller vad jag skulle göra; gå till bröllopslunchen eller till kyrkan?

Sedan jag döpte mig i mars 1973 har jag varit i kyrkan varje söndag. Enda gången jag inte gått dit är när sjukdom hindrat mig från att lämna hemmet. Nu tänkte jag å ena sidan att jag skulle ju inte bli inaktiv bara för att jag lät bli att gå till kyrkan en enda söndag. Å andra sidan kom skriftstället: "Vem fruktar ni mer, Gud eller människor?" till mig, igen och igen.

Ja, vad skulle min syster (som inte är medlem) säga, om jag sa att jag inte kom till lunchen för att jag ville gå till kyrkan. Jag kämpade verkligen med mig själv. "En gång är väl ingen gång", "Guldbryllup firar man ju bara en gång i livet, söndagar är

Erika Åberg

det varje vecka", och så vidare. Till slut bestämde jag mig för att gå på lunchen.

Morgonen för firandet kom. När jag som vanligt skulle hålla min morgonbön kunde jag inte be! Hur skulle jag kunna be Gud att välsigna mig denna dag, när jag medvetet inte skulle hålla sabbatsbudet? Jag hade ingen aning om hur mycket bönen och sabbatsbudet betydde för mig.

Efter ännu en inre kamp, denna gång med tårar, bestämde jag mig för att gå till kyrkan. Att göra som Herren bett mig kändes viktigast. Jag ringde min syster och sa att jag av personliga skäl inte kunde komma till lunchen. Hon accepterade det utan vidare. En känsla av frid fyllde mitt bröst.

Jag gjorde mig i ordning och följde med min son och hans familj, som jag bodde hos, till kyrkan. När jag lite senare berättade för min son om min kamp och mitt beslut blev han mycket glad. Kvällen innan hade nämligen hans son, då 11 år (utan att jag visste det), förklarat att han inte längre tänkte gå till kyrkan. Men när mitt barnbarn såg att jag följde med till bilen för att åka till kyrkan, klädde även han på sig och följde med. Utan att säga ett ord om händelsen kvällen innan.

Det var med stor frid och glädje över att jag valt det rätta som jag senare kunde ansluta till guldbryllopets fest. Där fick jag träffa alla de släktingar som jag saknat så länge. Att umgås med släktingar är en bra söndagsaktivitet – efter att man valt det man känt är rätt.

”Gör vad är rätt, vad än följderna bliva.” ■

Uppteckningarna över våra döda

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

Låt oss ... i hans heliga tempel lägga fram en bok som innehåller uppteckningarna om våra döda, som på alla sätt skall vara värdiga att tas emot” (L&F 128:24).

Efter flera år av utveckling, förfining och testning släpptes Family Tree, en underavdelning av FamilySearch, hösten 2012 fritt för medlemmar av kyrkan och våren 2013 även för allmänheten. Detta släkträd är ett enkelt och kraftfullt redskap för att hjälpa dig att organisera din släktforskning i antavlor och familjegrupper, samt för att förbereda namn för templet. Du kommer till släkträdet genom att gå in på FamilySearch.org och klicka på Family Tree. Då blir du ombedd att logga in med ditt LDS.konto eller att skapa ett inloggningskonto, och så är du igång.

När du kommer in på trädet första gången ser du enbart ditt eget namn. Nu börjar det roliga med att bygga ditt eget träd genom att skriva in dina föräldrar, mor- och farföräldrar och eventuell make/maka och barn. När det gäller släktingar som lever kommer du inte att kunna få någon hjälp att hitta dem, eftersom programmet inte ger ut upplysningar om levande personer. Du kan dock gärna skriva in dem i ditt eget träd. I fall dina föräldrar lever måste du skriva in dem för att komma vidare. Men när det gäller avlidna släktingar vill programmet alltid först se om personen redan finns inlagd på trädet. Om så är fallet lägger du enkelt in honom/henne på rätt plats på ditt eget träd, och vips kommer

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

denna persons alla inlagda släktingar och förfäder också in på ditt träd. Magiskt!

Och nu fortsätter det roliga med att lägga in fotografier, skannade brev, berättelser, källor etc. på din släktings personliga sida. Det finns i princip inga begränsningar för hur mycket information det är plats till för varje person. I och med att trädet är internetbaserat kan du lätt samarbeta med andra om att göra det så korrekt och fullständigt som möjligt. Du kan också göra snygga utskrift av släkträdet i solfjäderform eller som antavla.

Kontakta en släktforskarhandledare i din församling/gren eller besök ditt lokala släktforskningscenter, så får du hjälp att komma igång med ditt eget släkträd. Samtidigt kan du också få veta mer om vilka resurser FamilySearch i övrigt kan erbjuda dig i din forskning.

Välkommen att vara med och skriva boken som innehåller uppteckningarna om våra döda! ■

Välsignelser av tjänande

Martin M., 15 år, Handens församling

Matteus 25:40

”Konungen [skall] svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”

Att tjäna andra är det bästa jag gjort och kommer att göra. Jag tycker att tjänande är viktigt och att jag fått stora välsignelser av det. Jag själv blir glad när andra blir glada av det tjänande jag kunnat utföra. ■

FOTO: HELENA ÖSTERLUND

Martin M.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas. Se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under – Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■